

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4172/07
06.12.2007. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom Ljiljanom Petrović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca \"AA\", koju zastupa AB, direktor, protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije - Sektor za imovinsko-pravne poslove, 07 br. 46-00-00007/1998-07 od 30.3.2007. godine, u predmetu vraćanja imovine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 06.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca \"AA\", izjavljena na zaključak Organa uprave opštine VV u Beogradu - Odeljenje za imovinsko-pravne poslove broj III-463-111/05 od 20.4.2005. godine, a kojim dispozitivom ožalbenog zaključka je odbačen predlog \"AA\", za ponavljanje postupka okončanog rešenjem Odeljenja za imovinsko-pravne poslove opštine GG u Beogradu, broj: 463-45/02 od 10.3.2003. godine, kojim je odbijen zahtev \"AA\", za povraćaj imovine i to k.p. br. 195 KZUL 58 KO GG, kućište, dvorište i voćnjak, povr. 868 m², državna svojina Republike Srbije, kuća k. br. 58, na k.p. br. 195 ZKUL 58 KO GG, državna svojina korisnika GG zemljaradničko-nabalačke, potrošačke i kreditne zadruge u GG i k.p. br. 1346 KZUL 478 KO GG, njiva "selo" povr. 3284 m², državna svojina RS, korisnika Zemljaradničko-nabavno-prodajne zadruge u GG.

U podnetoj tužbi tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primene materijalnog prava. Navodi da je proizvoljan stav tuženog na strani 3. osporenog rešenja, da tužilac nije priložio nijedan novi dokaz ili činjenicu koja bi sama ili u vezi sa već izvedenim i upotrebljenim dokazima mogla dovesti do drugačijeg rešenja. Smatra da je ovaj navod tuženog proizvoljan i neosnovan. Takođe smatra da je prvostepeni organ doneo zaključak br. III-463-111/05 od 20.4.2005. godine, zasnovan na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, sa kojih razloga tužilac predlaže Vrhovnom суду da uvaži tužbu i poništi osporeno rešenje tuženog.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja, predložio je da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Po razmatranju tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa predmeta ove upravne stvari Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba neosnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja i spisa predmeta ove upravne stvari proizlazi da je osporeno rešenje doneto u izvršenju presude Vrhovnog suda Srbije U. br. 7685/05 od 15.11.2006. godine. Iz spisa predmeta dalje proizlazi da je \"AA\" podnela 28.2.2005. godine, predlog za ponavljanje postupka u smislu odredbe člana 239. tačka 1. i člana 242. Zakona o opštem upravnom postupku, navodeći da su rešenjem Odeljenja za imovinsko-pravne poslove opštine Voždovac u Beogradu, broj: 463-45/02 od 10.3.2003. godine, prikazani netačni iskazi koji su izmišljeni posle zaključene rasprave od 06.2.2003. godine. Postupajući po navedenom predlogu, prvostepeni organ uprave doneo je ožalbeni zaključak jer je našao da nisu ispunjeni uslovi propisani odredbom člana 246. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku, pa je u skladu sa stavom iste zakonske odredbe, odlučio kao u dispozitivu ožalbenog zaključka.

Tuženo Ministarstvo je nakon razmatranja spisa predmeta utvrdilo da je ožalbena odluka pravilna i na zakonu zasnovana, sa razloga što je uvidom u spise utvrđeno da je predlog za ponavljanje postupka podnet 28.2.2005. godine, u smislu člana 239. tačka 1. i člana 242. Zakona o opštem upravnom postupku, te da je zasnovan na tvrdnjama da su u rešenju br. 463-45/02 od 10.3.2003. godine, izneti netačni iskazi, bez prilaganja novih dokaza ili činjenica koje bi same ili u vezi sa već navedenim ili upotrebljenim dokazima dovele do drugačijeg rešenja u ovoj pravnoj stvari.

Pravilno je, po oceni Vrhovnog suda Srbije, odlučio tuženi organ kada je u postupku u kome nije bilo povrede pravila postupka odbio žalbu tužioca nalazeći da u provedenom postupku nije povređen zakon na štetu tužioca. Ovo stoga, što je odredbom člana 242. Zakona o opštem upravnom postupku, propisano da stranka može tražiti ponavljanje postupka u roku od jednog meseca i to u slučaju iz člana 239. tačka 1. - od dana kada je mogla izneti nove činjenice, odnosno upotrebiti nove dokaze. Kako, u konkretnom slučaju, tužilac takve činjenice, odnosno dokaze nije učinio verovatnim, osnovano je nalaženje tuženog da je pravilna odluka prvostepenog organa kojim je odbačen predlog tužioca za ponavljanje postupka okončanog rešenjem Odeljenja za imovinsko-pravne poslove opštine Voždovac od 10.3.2003. godine i da istim nije povređen zakon na štetu tužioca.

Sud je cenio navode tužbe kojima se osporava zakonitost rešenja tuženog organa, pa je našao da isti nisu od uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja. Ovo stoga, što je tužilac ove navode isticao i u žalbi, za koje je tuženi organ u obrazloženju osporenog rešenja dao dovoljne, činjenične i pravne razloge, koje kao pravilne i na zakonu zasnovane u svemu prihvata i ovaj sud.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su neosnovani navodi tužbe da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 06.12.2007. godine, U. 4172/07

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Ljiljana Petrović, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK